



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 1. De reservationibus contentis in Extravagantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

varruvias *cit. n. 8.* & Zerola in praxi Episc. V. *Beneficia. §. ad nonum;* quamvis alteri, quam suo Vicario committere nequeat potestatem, ea beneficia conferendi, ut *not. gloss. V. Canonice,* & tradit Covarr. *n. 6.*

541 Præter hæc not. circa restrictionem Capituli licet, de qua supr. n. 537. contentam in c. *statutum,* & c. *si Apostolica,* ulterius controversiam moveri à pluribus, an per illam Extravag. *Pia sollicitudinis,* de præbendis, inter communes, revocata sit? Nam non esse revocatam docet Gonzalez de *Mensibus,* & *alternativis. §. 5. proæmii n. 128.* Barbof. *3. allegat. 57. n. 24.* & in Extravag. *Pia,* & esse revocatam tenet cum aliis Castropalaus *cit.* tum per Extravag. *Pia,* de præbendis inter communes; tum per Extravag. *ad Regimen,* eod. etiam inter communes; tum per 1. Regulam Cancellariæ; tum denique, quia consuetudine, ac stylo Curia, sic firmatum est, ut beneficia vacantia in Curia, etiam post lapsum Mensis non permittantur ab Ordinariis conferri.

542 Quod per dictas Extravagantes, vel etiam consuetudinem, aut stylum Curia, nihil derogatum sit dispositioni in c. *si Apostolica,* concedit Castropalaus *cit.* & loquitur solum de *cit. c. statutum,* cui vult per prædicta derogatum. Certum pariter est, Capitulo *statutum* non obstat Extrav. *ad Regimen,* cum ejus Autor (Benedictus 12.) voluerit eam esse solum *temporaneam,* & *ad dies vite sue,* ut patet ex textu. Deinde, cum jura sibi contraria potius concilianda, quam corrigenda sint, si conciliari sine absurdo fieri possit, & Extravagans *Pia* intelligi possit de beneficiis vacantibus apud Sedem, *si vivente Pontifice provideantur intra Mensem,* c. autem *statutum* de iisdem, à *Papa vivente non provisus intra Mensem,* sine omni absurdo vitatur correctio juris, & habetur eorum Conciliatio, ergo.

543 Quod allegat Castropalaus de consuetudine & stylo Curia contrario, non procedit vi juris scripti in Extravag. *Pia,* licet ejusmodi consuetudo eam declaret; & ex hoc c. meo iudicio rectè probatur, quod c. *statutum* sit per Extravag. *Pia* revocatum, si revera sit ea consuetudo, & Curia stylus; at cum dispositio in c. *si Apostolica,* sit posterior Extravagante *Pia* de præbendis inter communes; non hæc illi, sed potius illa isti derogat in his, in quibus contrariatur ei Ex-

Tom. III,

travaganti Garcia p. 5. c. 1. à n. 102. Extravagans autem, quæ incipit: *Et in temporalium. de præbendis.* inter communes, erat temporalis, & cum suo Conditor exspiravit; sic Barbof. *in cit. c. si Apostolica n. 2.* adeoque nec ista præjudicat dispositioni in hoc c. Quæ verò allegantur à Castropalao ex 1. reg. Cancell patebunt ex seqq.

ARTICULUS XI.

De reservationibus extra Corpus Juris.

Cum etiam extra Corpus Juris plures reservationes extrent, 1. in Extravagantibus, de quibus aliqua mentio facta est à n. 522. deinde in aliis Pontificum posteriorum constitutionibus. 3. In regulis Cancellariæ Apostolicæ; 4. In Concordatis Germaniæ; 5. In primis precibus Imperatorum; de singulis dicendum venit.

§. 1.

De reservationibus contentis in Extravagantibus.

544 Prima est in Extravag. *Execrabilis,* de *præbendis. ex constitut.* Joannis XXII. & continet materiam de pluralitate beneficiorum, de qua jam egimus à n. 341. & constitutionem hujus Extravagantis n. 375. diximus, potius esse *privationem* (cum sit in pœnam delicti;) quam *reservationem.* Altera est in Extravag. *ad Regimen,* eod. inter communes, & hæc fuit solum temporaria, ad vitam constituentis, ut notavimus n. 375.

Reservantur autem per dictam Extravagantem, 1. beneficia quæcunque vacantia per depositionem, privationem, translationem, muneris susceptionem, electionis vel postulationis cassationem, vel admissam renuntiationem Autoritate Papæ Romæ, vel alibi factam; 2. reservantur omnia beneficia vacantia per obitum Cardinalium, Legatorum, seu Nuntiorum, vel aliorum Officialium Sedis Apostolicæ; 3. reservantur, & repetuntur ea, de quibus actum est c. *presenti,* de præbendis in 6. 4. reservantur omnia beneficia secularia, & regularia, prius obtenta, & possessa eorum, qui Autoritate Papæ promoventur ad majores Dignitates, Monasteriorum Regimina, Dignitates, Personatus, Officia, Canonicatus, alia-

R 2

aliaque beneficia incompatibilia, adeptâ promotionis pacificâ possessione; adeoque omnia prius obrenta, & vacantia per promotionem, vel, si jam prius consecratus sit, & aliò transferatur, post spatium 3. Mensium. c. *Cum in cunctis*. §. *Cum* verò. de electione.

Not. autem, quod Extravagans expressè loquatur de beneficiis vacantibus per promotionem ad dignitates majores v. g. Episcopatum, factam *Authoritate Papæ, immediatè*, pat. ex ejus verbis ibi: *per nos, seu Authoritate nostrâ promoti*; quæ clarius reddit constitutio Concordatorum Germaniæ de qua infra, cui, ut dictum est, illa Extravagans est inserta, sub his terminis: *Per nos, seu Authoritate nostrarum litterarum immediatè collatorum*, ergo promotorum non immediatè à Pontifice beneficia, propter promotionem vacantia, non intelliguntur Papæ reservata per Extravag. ad Regimen.

§. 2.

De reservationibus in aliis Pontificum Bullis.

545 **E**X his primò sunt reservationes factæ à Pio V. qui in sua Constitutione ex *Apostolatus officio*, & alterâ, *Romanum Pontificem*, sibi reservat beneficia recepta in simoniâ confidentiam, deinde per constitutionem, in *conferendis*, Parochias non collatas per *concursum* juxta *Concil. Trid. Sess. 24. de Reform. c. 18. 3.* Per constitutionem *Sanctissimus in Christo*, omnia beneficia vacantia, *Episcopali Sede vacante*.

Secunda est Alexandri VI. qui per constitutionem in *Eminentia* reservat eorum beneficia vacantia, qui offendunt *litigantes in Curia Romana*, eorumque Judices, Advocatos, Tèstes, Procuratores, Notarios, &c. Tertia est Gregorii XIII. in constitutione: *Humano vix judicio*, qua reservantur beneficia *resignata*, quorum resignatio non est publicata juxta formam in ea constitutione præscriptam, quibus positis.

546 Quæstio est, an Bullæ Pontificum, quæ disponunt aliquid contrarium Concordatis Germaniæ; hoc ipso istis derogent; licet de his Concordatis nullam faciant mentionem? affirmativam sequitur

Branden super Concordatis Germaniæ q. 10. n. 8. Verùm, cum nulla lex generalis derogat statutis particularibus, privilegiis, aut indultis, nisi quatenus exprimit, ut dicitur in c. *Cum ordinem* de rescriptis, & c. 1. de *Constit. in 6.* merito negatur cum Rebuff. ad Reg. 26. *Parisi l. 3. q. 6. n. 92.* Accedit, quòd Nicolaus 5. in Concordatis, §. 4. hæc durare voluerit, usque dum in futuro Concilio, de consensu nationis Germaniæ, aliter fuerit ordinatum, quod hæctenus non est factum. Cæterum, quæ pertinent ad explicationem istarum reservationum colligi possunt partim ex dictis, partim ex dicendis in seqq.

§. 3.

De reservationibus contentis in regulis Cancellaria Apostolica.

ANtequam dictas reservationes proponamus, *not.* per regulas Cancellaria Apostolica, nihil aliud intelligi, quàm certas Pontificum constitutiones, quas ipsi in principio sui regiminis, circa causas *beneficiales*, vel *judiciales*, faciunt, vel à Prædecessoribus factas confirmant, augent, vel minuunt, observandas, ab his in judicio ejusmodi causarum, qui eis præsent. Horum natura est, *ut solum durent ad vitam Pontificis, ac eo mortuo extinguantur.* Unde, Sede vacante, nullam obligandi vim habeant. Et cum pro diversitate temporum, & Successorum Pontificum, non rarò variantur, minuantur, augeantur, sit, quòd quæ hodie in ordine est, octava, v. g. apud alios Pontifices sit. 2. vel 9. &c. quòd observandum est, ne ex hujus ignorantia culpentur Scriptores in Reg. Cancellariæ. Ex hoc colligitur, hæc regulas non esse propriè *leges Ecclesiasticas*. Lex enim est perpetua, & obtinet etiam post mortem Legislatoris, dum vel à Successore revocetur vel contrariâ consuetudine aboleatur. c. *fin. de offic. Legati.*

Not. 2. Cum hæc regulæ præscribant formam actibus celebrandis, tanquam conditionem *sine qua non*, actum sine tali forma celebratum, esse nullum, licet ignoretur illi annexam esse talem formam; quia nullitas actus tali casu solum inducitur ex defectu conditionis requisitæ. Cæterum actus contra tales regulas celebratus non inducit culpam, vel poenam, nisi post suffi-